

TANTE BELLA'S BEAUTYSALON

Een klucht in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

Vlaamse bewerking: Karel Eens

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TANTE BELLA'S BEAUTYSALON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE ; VI. bew. Karel Eens** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6à7 dames – 2à3 heren)

JEAN VERSPREET, een schilder en neef van de tante. Weet altijd heel goed hoe alles moet, echter wel een stressgevoelig type

JOS VERSPREET, een niet al te pientere bouwvakker, broer van Jean en dus ook een neef van de tante. Maakt zich eigenlijk nergens echt druk om

GERDA DEMULDER, een vrouw die ooit naar Canada is verhuisd, maar nu even terug is in Nederland. Bij de hand type. (Kan ook als Guido Demulder)

MEVROUW VAN DREUTEN, klant in het schoonheidssalon. Een chique dame die zich graag in de watten laat leggen

SUZAN BELLEMAN, stagiaire die nog heel veel moet leren

FLORA VANDIJK, klant in het schoonheidssalon. Uitdagensexy–femme fatale

JACOBA BEKKERS, klant in schoonheidssalon. Chagrijnig oud dametje die nooit aan de man is gekomen

GREET RUITERS, klant in schoonheidssalon. Doorsnee huisvrouw

LEON VERBRAKELEN, een keurige, zakelijke man. (Kan ook als Bea Verbrakelen)

DECOR

Op het toneel staat een achterwand met in het midden voordeur. Links naast de voordeur staat een kleine balie met daarop een kassa en een telefoon. In de linker wand zitten twee openingen met elk een gordijn (behandelkamers, gordijn 1 en gordijn 2) Naast de voordeur zit aan de rechterkant een raam en in de rechterwand zit een deur naar de kleedkamers en een deur naar de sauna en zonnebank. Op het podium staat aan de rechterkant een zithoekje waar klanten kunnen wachten.

EERSTE BEDRIJF

(Jean en Jos komen in werkkleding samen op - voordeur . Jean met een paar potten Knaut finisher, plamuurmessen en een emmertje met verfborstels in de hand. Jos met een gereedschapskistje en een paar planken in de hand en om zijn nek een paar gehoorbeschermers.)

JEAN: Voila, hier zijn we. Dat hier is onze erfenis.

JOS: Een beautysalon? Ik had liever wat anders van dat oud mens geërfd.

JEAN: Hela, een beautysalon is nog zo slecht niet, dat is goud waard. We knappen dat wat op en zetten het dan te koop. Ondertussen moet het wel open blijven want zonder klanten is de boel maar de helft waard.

JOS: Hoe, zonder klanten is dat maar de helft waard?

JEAN: Wel ja, als ge zoiets moet verkopen moet ge zorgen dat de klanten mee overgenomen kunnen worden. Ge moet niet alleen het huis en de meubels verkopen, verstaat ge? Als de klanten blijven komen dan kunnen de nieuwe eigenaars er zo aan beginnen en direct geld verdienen.

JOS: Ah zo. Ik denk dat ik het snap. Wij knappen dat hier wat op zonder dat de klanten er last van gaan hebben.

JEAN: Voila. Wij knappen dat zo tussen de bedrijven wat op, stilletjes. Om de klanten moeten wij ons niet druk maken, daar is waarschijnlijk wel personeel voor.

JOS: Als die klanten ons maar niet te veel voor de voeten lopen als we aan het werken zijn. Hoe rapper dat dat hier verkocht wordt hoe beter. Dan kan ik eindelijk eens op vakantie gaan. Ik wil dat al jaren maar het is er nooit van gekomen.

JEAN: Gij? Op vakantie? Dat heb ik u nog nooit horen zeggen. Waar wilt ge dan naartoe?

JOS: Naar Blankenberge.

JEAN: Allee Jos, met de opbrengst van die salon hier kunt ge op vakantie naar de Caraïben.

JOS: Ja gij lomperik, gij zou daar naar toe gaan. Gelukkig ben ik de slimste van de twee.

JEAN: Wat wilt ge daar mee zeggen?

JOS: Ge kunt met dat geld wel naar de Caraïben maar ge moet dan ook wel weer terugkomen hé. Daar hadt gij nog niet aan gedacht hé slimmeke?

JEAN: Tja.... gij? ... De slimste van ons twee?

JOS: Wel straf dat we na de begrafenis deze morgen al direct naar hier gekomen zijn om te werken.

JEAN: Des te rapper we werken des te rapper is dat ding hier verkocht. Of wilt gij misschien bekend staan als de eigenaar van een beautysalon?

JOS: Ik had nog niet eens tijd om andere kleren aan te doen.

JEAN: Ja, schoon hoor, zoals gij daar bij het graf stond.

JOS: 't Was toch gemakkelijk dat ik mijn getuig bij had. Anders hadden ze die kist nooit meer dicht gekregen. Allee, met wat gaan we beginnen?

JEAN: Ik zal al eens beginnen met de muren een nieuw modern kleurtje te geven. Als gij zo eens door het huis loopt en alles wat scheef zit en kapot is terug in orde brengt... Het komt zo heel nauw niet, als het voor het oog fatsoenlijk is, is het goed. Dan hangen we nog rap een bord voor het venster met "TE KOOP" en klaar is kees.

JOS: Ik ben eens curieus wat we hier allemaal gaan tegenkomen. Mijn gedacht is dat tante Bella niet helemaal met haar tijd is meegegaan.

JEAN: Niet helemaal met de tijd is meegegaan? Dat is bijna antiek hier.

JOS: Allemaal goed en wel maar eerst het belangrijkste. Waar kunt ge hier een tas koffie vinden?

(Jos loopt onderzoekend door het huis, opent al de deuren en neemt een kijkje – hij verdwijnt via de deur van de kleedkamers. Mevrouw van Dreuten op – voordeur)

VAN DREUTEN: Goedemorgen. Dag mijnheer, Ik ben mevrouw van Dreuten en wie bent u?

JEAN: Euh ... Jean ! Jean Verspreeet madame, aangenaam. Ik ben een neef van tante Bella die gestorven is zoals ge wel zult weten. Mijn broer en ik zijn nu de trotse eigenaren van de salon.

VAN DREUTEN: U ziet er volgens mij niet echt uit als een schoonheidsspecialist, moet ik zeggen.

JEAN: Neen dat is juist, ik ben een eigenlijk schilder.

VAN DREUTEN: Schilder? Ooh ... een artistiekeeling, interessant. Ik schilder zelf ook weet u. Dat scheidt toch direct een band zo twee mensen die dezelfde interesses hebben, niet?

JEAN: Euh ... ja ... jaaa...

VAN DREUTEN: Ik ben natuurlijk maar een amateurtje maar onze Jean Jacques zegt altijd dat ik veel talent heb. Triestig hé, van uw tante? Allee, kunt ge dat nu geloven, overreden door een trein.

JEAN: En dan was ze nog niet eens in fout.

VAN DREUTEN: Neen?

JEAN: Ah neen, tante Bella kwam van rechts.

VAN DREUTEN: 't Is toch goed dat de salon al terug open is want ik kan wel opnieuw een behandeling gebruiken. Niet dat ge dat zo direct aan mij kunt zien. Oh neen, iedereen zegt altijd dat ik er zo patent en zo jong uitzie voor mijn leeftijd. Allee, hoeveel jaar schat u mij?

JEAN: Euh ... een goede 60?

VAN DREUTEN: *(kortaf)* Ja bon! Het wordt dus hoog tijd dat ik een behandeling krijg.

JEAN: Dat is absoluut geen probleem madam. Wij kunnen er voor zorgen dat ge er weer tien jaar jonger uitziet.

VAN DREUTEN: *(beetje zuur)* Vooruit dan maar. Dan zou ik er toch al uitzien als iemand van vijftig en ik ben nog maar zevenenveertig.

JEAN: Als ge nog een momentje wilt wachten madam, het personeel zal zo wel komen om u uit uw lijden te verlossen.

VAN DREUTEN: Hola... Amai nogal niet, personeel? U pakt het direct serieus aan. Bella deed alles helemaal alleen.

JEAN: Oh helemaal alleen ... dus euh ... zonder personeel?

(Jos komt vanuit de kleedkamer op)

JOS: Huh... alleen van die smerige groene thee, brandnetelthee, kamillethee, madeliefjesthee, citroenmelissethee, pisbloemthee ... alle soorten onkruidthee maar geen koffie!

JEAN: Ah ziet eens madam, het personeel is er.

JOS: *(kijkt verbaast rond)* Personeel? Waar?

VAN DREUTEN: Toch die vent niet? Zo'n onbeschofterik! Is die daar wel geschikt voor?

JEAN: Madame, dat is mijn broer. Hij steekt zoveel tijd in de verzorging van andere mensen dat hij geen tijd heeft om zichzelf goed te verzorgen.

VAN DREUTEN: Dat is er aan te zien, ja.

JEAN: Maakt u geen zorgen madam, deze vent heeft gouden handjes. Zet u maar op uw gemak. Hadt ge misschien graag een tas thee, van die groene?

JOS: Of brandnetelthee?

VAN DREUTEN: Doe maar van die groene, dat is goed voor het maag-darmstelsel.

JOS: Maak dat zelf maar gereed, het staat allemaal gereed..

JEAN: *(grijpt snel in)* Haha ... Een grapje van mijn broer natuurlijk. Zijt maar gerust.

VAN DREUTEN: *(fluisterend tegen Jean)* Uw broer lijkt me maar een raar geval of is hij misschien ook zo'n straffe artistiekeling als u.

JEAN: Ja, ja we zitten zo wel een beetje in dezelfde richting.

VAN DREUTEN: *(in zichzelf)* Dan is dat zeker een beeldhouwer. Een echte kunstenaar gelijk als gij, vandaar dat woeste, dat brute uiterlijk.

JEAN: Voila ge hebt het door, helemaal!

(Jean is naar Jos toe gelopen en neemt hem in vertrouwen – Van Dreuten is in het zithoekje gaan zitten en leest in een tijdschrift)

Jos, het zit zo, er is dus geen personeel.

JOS: Blijkbaar niet, neen. En nu?

JEAN: Als we willen dat de klanten niet wegblijven zal het salon toch moeten blijven draaien, niet?

JOS: Ja.

JEAN: Ons tante Bella was toch ook niet de slimste hé? Wel, als zij dat hier allemaal alleen kon bestieren dan kunnen wij met ons twee dat toch ook wel, niet?

JOS: Zijt gij zot? Wat weten wij nu van een beautysalon. Ik heb 's morgens al moeite om mijn haar fatsoenlijk te kammen. Dat wordt niks, geloof me.

JEAN: Zo moeilijk kan dat toch niet zijn. Kom jong, serieus, wij hebben toch al het een en het ander opgeknapt niet? Wel dat hier, dat is precies hetzelfde, alleen zijn het

geen huizen die moeten opgeknapt worden maar mensen.

JOS: Jean jongen, ik weet niet hoor.

JEAN: Zo iemand wat oplappen dat is hetzelfde als een knauf finisher aanbrengen. Ge brengt het op dezelfde manier aan en plamuren is plamuren, op een muur of op een gezicht dat is juist hetzelfde. Dan nog een beetje opschuren en voila, dat hebt ge toch al dikwijls genoeg gedaan.

(De voordeur gaat open en Jacoba komt binnen – voorzichtig schuifelend met een wandelstok)

JOS: Daar zie, daar komt weer zo'n gigantisch renovatieproject binnen.

JEAN: Oei ja, daar is serieus wat werk aan.

JOS: Jean ik vind het maar niks, daar gaan vodden van komen.

JEAN: Komaan Jos, denk aan uw vakantie in Blankenberge. Als we even doorbijten is het zo gebakken. Een paar dagen en dan hebben we misschien al een koper.

JOS: *(denkt na)* Allee goed! Als het echt maar voor een paar dagen is...

JEAN: Jos, jij zijt een kerel naar mijn hart. Dat gaat hier allemaal goed aflopen. Ik hou die twee hier wel even bezig. Gaat jij ondertussen eens zien of tante Bella geen theorieboeken heeft zodat we weten hoe dat het allemaal moet.

(Jos gaat weer door de kleedkamerdeur af. Jean gaat naar het zithoekje waar Jacoba ondertussen ook zit)

Zo dames, waar kunnen we u mee helpen?

JACOBA: *(chagrijnig)* Een vent? Waarom loopt er hier een vent rond?

JEAN: Ik werk hier en ik wil u graag helpen.

JACOBA: Gij? Hier werken? Daar geloof ik niks van. Gij zijt een schilder, dat zie ik zo. Ik huur een huis, verven is voor de eigenaar dus kunt gij voor mij niks doen. En daarbij, voor zo ver ik weet heeft er nog nooit een vent voor mij iets moeten doen.

JEAN: *(voor zichzelf)* Dat geloof ik graag.

VAN DREUTEN: Maar nee Jacoba, deze mijnheer is een kunstschilder. Hij is een neef van Bella. Hij gaat het beautysalon hier verder zetten en hij is nog artistiek ook. Is dat niks?

JEAN: Ik ga eerst andere kleren aandoen want ik kom juist uit mijn atelier waar ik een paar prachtige schilderijen gemaakt heb. Subiet komt het allemaal goed. We hadden het deze morgen ook zo druk. Er stond wel iets anders op het programma, niet waar?

JACOBA: Ja de begrafenis van Bella. Ik heb jullie daar wel gezien hoor..

JEAN: Triestig, maar ja...

JACOBA: Verdrietig waart ge precies niet maar ge hadt er wel honger van gekregen. Ge hebt zeker vijf stukken vlaai gegeten op de koffietafel.

JEAN: *(verrast)* Ja? Ja.. euh dat kan... Ik ga me omkleden. *(achter gordijn 2 af)*

JACOBA: Tja die Bella, triestig toch... zo aan uw eind komen.

VAN DREUTEN: Ze hadden ze wel schoon opgebaard, niet.

JACOBA: Dat komt zeker omdat ze deze keer zelf de make up niet gedaan had.

VAN DREUTEN: En dan al die schoon bloemen.

JACOBA: Schoon bloemen? Bella had veel last van hooikoorts en nu heb ik ze geen enkele keer horen niezen. *(kijkt eens onrustig om zich heen)* Zeg euh ... nu lopen hier dus alleen nog venten rond?

VAN DREUTEN: Ja, is dat niet fijn? En dan nog heel artistieke...

JACOBA: Ik moet niks van venten hebben. Dat is hier een schoonheidssalon dus gaan die venten met hun handen aan mijn lijf zitten ... ah ja?

(Jean heeft ondertussen een grote witte of roze jas aan gedaan en loopt met een andere jas snel naar de kleedkamers, naar Jos. Daarna direct met lege handen op.)

Ik kwam eigenlijk voor een beurt onder de zonnebank.

JEAN: Dat is absoluut geen probleem, madam.

JACOBA: *(ad van Dreuten)* Onder de zonnebank zullen ze wel met hun handen van mij afblijven zeker.

(Jean pakt Jacoba bij de arm en wil haar mee nemen naar de sauna/zonnebank deur.)

(slaat zijn hand weg) Allee nu zit hij verdorie toch nog met zijn pikkels aan mijn lijf! Af! Af zeg ik. Laat me gerust! Kan ik me misschien eerst even gaan omkleden alstublieft? *(naar de kleedkamerdeur - af)*

JEAN: Omkleden? Moet dat? Is het niet genoeg dat uw gezicht bruin is? De rest moet gelukkig niemand meer zien.

JACOBA: Hela manneke, wat voor een goddelijk lijf hier onder zit gaat gij nooit te zien krijgen, zijt daar maar zeker van.

JEAN: *(voor zichzelf)* Heb ik chance zeg!

(Jacoba gaat nu de kleedkamerdeur in – af)

(ad van Dreuten) En waar kunnen we u mee helpen?

VAN DREUTEN: Ik had graag een hot stone massage.

JEAN: Een hot... hot... wat?

VAN DREUTEN: Een hot stone massage.

JEAN: Wacht, wacht dat is Engels. Dat ken ik wacht... hot... heet ... stone... steen massage... massage. Oh... een hete steen massage?

VAN DREUTEN: Ja juist. Zo'n massage... ooh fantastisch! Dan kom ik tot rust. Jean Jacques, mijne vent, zegt ook altijd: "kind ge ziet er precies tien jaar jonger uit en...."

JEAN: Dat is duidelijk madam. Ik zal eens kijken wat ik kan doen.

(Jos komt met een luide schrikgil het podium op vanuit de kleedkamerdeur, sluit ze, kijkt verschrikt, opent opnieuw de deur waarna hij ze direct dichtslaat. - Hij heeft een groot boek bij en nu ook een witte jas aan.)

JOS: *(pakt naar zijn hart)* Miljaar! Ik heb niks tegen blote vrouwen, des te meer des te liever. *(wijst naar de kleedkamerdeur)* Maar als de vervaldatum al een tijd voorbij is kunt ge 't beter niet zien.

(Jacoba komt de badkamerdeur uit in een grote badjas)

JACOBA: *(tegen Jean - wijst)* Van die gluurder daar heb ik precies nog meer schrik dan van u. Kunt gij me naar de zonnebank brengen?

JEAN: Maar natuurlijk madam. Jos, geeft gij ondertussen madam van Dreuten daar eens een goeie hot stone massage.

JOS: Hé? Een wat ... massage?

JEAN: Een hete steen massage, zie maar eens in dit boek.

(Jean met Jacoba naar de zonnebank - Jos bladert verwoed in het boek.)

JOS: Hete stenen... hete stenen... hete stenen...?

VAN DREUTEN: Ge moet daar niet naar zoeken. Gewoon een massage met hete stenen. Gij als beeldhouwer kent toch alles van stenen dus zo moeilijk zal dat niet zijn.

JOS: Ikke? Beeldhouwer?

VAN DREUTEN: Ik ga me even omkleden, doet gij ondertussen al de voorbereidingen. Stenen gereed leggen en opwarmen en zo.. *(af kleedkamerdeur)*

JOS: *(volledig gestrest)* Potverdorie stenen? Stenen? Oh wacht! Ik zag naast de oprit nog wat grote keien liggen. Dat is al iets ... Mmm hoe ga ik die nu opwarmen?

(Jos af voordeur - Jean op zonnebank/saunadeur)

JEAN: Bwa, het valt allemaal nog wel mee. Gewoon de knop aanzetten en voila. Ja, hoelang moet die daar nu onder blijven? Dat zal vanzelf wel een beetje een brandgeur geven zeker. Maar zo geraakt dat huis hier nooit opgeknapt. Weet ge, als ge al geld kunt verdienen door gewoon de knop van de zonnebank op te zetten is dat ook niet slecht hé?

(Flora komt op – Het is sexy dellerig type)

FLORA: Ho ho wat een vooruitgang hier. Een mannelijk personeelslid.

JEAN: *(in zichzelf)* Oh neen weeral een klant. *(dan gespeeld enthousiast)* Welkom welkom madam, waar kunnen we u mee helpen?

FLORA: We? Die zot die daar buiten keien aan het oprapen is, dat is toch ook geen personeelslid?

JEAN: Hela, op uw gemak hé. Die “zot” is mijn broer Jos. Tenminste als we het over dezelfde zot hebben. *(kijkt door het raam)* Ja, dat is hij. Waar is die nu weer mee bezig?

FLORA: Broers? En wat doen jullie hier?

JEAN: Wij hebben het salon geërfd van tante Bella en euh... nu zetten wij haar levenswerk verder. Ze zou niks anders gewild hebben.

FLORA: Sjiek, een ferme erfenis, dat kan tellen.

JEAN: Oh...

FLORA: Eigenlijk wilde ik een afspraak maken voor na de middag. *(met een knipoog - lonkend)* Of misschien voor deze avond?

JEAN: Ja, ik zal eens kijken. Er zal hier wel ergens een agenda liggen zeker?

(Jean achter de balie - slaat een agenda open – ondertussen komt van Dreuten op kleedkamerdeur en af gordijn 2)

Om twee uur is er nog plaats. Welke behandeling had madam graag gehad?

FLORA: Een bikini wax.

JEAN: Ah ah amai.. een b... een beu... een bi... kinie... ooh een wax...

FLORA: Een bikini wax, ja. En kan ik ook kiezen wie dat gaat doen?

JEAN: Ja dat kan, maar of dat gaat helpen weet ik niet hoor.

(Jos op voordeur met een heel grote kei – draagt hem met moeite naar gordijn 2 waar mevrouw van Dreuten net achter verdwenen is. Komt direct weer terug en af voordeur – met verbazing gadeslagen door Jean en Flora.)

FLORA: Waar is die broer van u mee bezig?

JEAN: Daar heb ik geen gedacht van. Maar hij heeft die boeken van tante Bella gelezen dus hij zal wel weten waar hij mee bezig is.

FLORA: *(flirterig)* Gij zijt wel de knapste van de twee.

JEAN: *(beetje aanstellerig)* Ja, wel ja, dat kan.

FLORA: Dat kan... dat kan... Dat is zeker.

(Jos met een grote kei op – voordeur – legt hem achter gordijn 2)

JOS: Zo, dat is dat. Nu nog rap iets uit de camionette halen.

JEAN: Uit de camionette?

JOS: Ja, ik ben direct terug. *(af voordeur)*

FLORA: Ik ga toch voor u kiezen hoor.

JEAN: Voor mij? Voor wat?

FLORA: Komaan, ik kies voor u voor die behandeling.. Gij moet het doen want ik twijfel over de deskundigheid van uw broer.

JEAN: Ja maar...

FLORA: Niks maar, ik mocht toch kiezen? *(flirtend)* En euh... als het euh... mm... meevalt moogt ge misschien nog wel iets meer doen. *(knipoog en af voordeur)*
See you later Loverboy! *(opnieuw knipoog)*

JEAN: Jong, al chance dat het een schoon is... Een bikini wax verdorie. Dat is nogal wat anders dan de zonnebank aanzetten. Oh zonnebank! Goodverdomme, ik zal eens rap gaan zien dat die oude genoffel nog niet aangebrand is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze